

for Lovgivningsmagtens særlige Omsorg, nemlig Creditforeningernes. Jeg finder saaledes, at vor finantsielle Stilling vistnok kræver betydelige Offre, men at den hverken er farligere end de fleste andre Landes Tilstand eller giver en begrundet Bekymring for Fremtiden. Gjennemgaaer man Hovedsætterne i Finantscalculen, er det jo i alt Væsentligt de samme Størrelser, som vi tidligere have haft, og som før ere bevilgede af Rigsdagen, og Underbalancen fremkommer kun derved, at den høitærede Minister vil bruge mindre af Reserverfonden, samt derved, at der er nogen Afstagen i Indtægterne. Den høitærede Minister brugte ved Finantslovens Fremlæggelse et Ord, som jeg troer, Enhver maa sande, nemlig det, at en stor Deel af vore stigende Udgifter hidrører fra Folkethingets reformatoriske Sver. Den høitærede Minister overleverede tgaar Thingets Medlemmer en meget stor og formodentlig meget lærerig Tabel. Ved første Blik saae jeg, hvorledes han ved denne Tabel har bekræftet sit Udsagn om denne reformatoriske Svers Dyrhed; thi man vil paa denne Pensionsliste, som jeg sigter til, endnu kunne finde staaende en heel Mængde Pensioner fra reformatoriske Foretagender, som ligge meget langt tilbage i Tiden, som f. Ex. fra Consumtionens Affkæffelse og Tallotteriets Ophævelse. De fleste af de ærede Herrer saae ikke her i Salen, da vi vedtoge disse Love; men dengang tænkte vi ikke paa, at vi 17 Aar derefter skulde blive mindede om, hvor dyre disse Love, som vi troede vare til almindeligt Bedste, skulde blive. Nu har den høitærede Minister opfrisket Erindringer derom, og jeg tillader mig derfor at henvise til disse Tabeller overfor de mange reformatoriske Planer, som man fremsører her i Thinget, lige fra det diplomatiske Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Veile Amt (Berg) fremdrog, nemlig at vi skulle dele Repræsentationen med Sverrig og Norge, ned til Arbeidsspørgsmaalet, ja Planer, der ere saa vidtgaende som det ærede Medlems for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen), der endog vilde reformere Landet physisk og flytte Skovene fra Derne over til Vestkanten af Jylland. Saa-danne Planer, troer jeg nemlig, vilde blive

meget dyre, hvis de overhovedet skulde komme til Udførelse. Der er imidlertid et Emne, som maa reformeres, nemlig det, som den høitærede Marineminister, hvis jeg forstod ham ret, ikke onskede synderlig omtalt under 1ste Behandling, nemlig Pantserffibenes Bygning. Netop her, finder jeg, er Stedet til at fremdrage denne — jeg tør sige — Scandale med Hensyn til den Tilstand, hvori Skibsbygningen besinder sig ved Marinen. Jeg beklager kun, at jeg ikke har Sagfundskab i disse Retninger, thi da vilde jeg paa ingen Maade følge den høitærede Ministers Forslag om i Korthed at forbigaae denne Sag. Det Udvalg, der vil komme til at behandle Finantsloven, maa nødvendigvis tage Marineministeriet under særlig Overveielse, og dersom Statsrevisionen ikke har taget Feil i Meddelelsen af de Skrivelser som staae i den store Bog, der ligger her foran mig, saa vil det eventuelle Finantsudvalg efter min Mening faae Hønderne fulde i lang Tid med Reformer angaaende Marineministeriets Bogføring og Arbejder. Det kan dog umuligt gaae an, at vi hvert Aar anvende nogle Tønder Guld paa at bygge Skibe, og Statsrevisionen saa kommer og leverer en Correspondance, som det officielt har ført med Marineministeriet, og hvori man ligefrem kan læse sig til, at Skibe, som vi have voteret Penge til, ikke kunne bruges i Krigen, eller ialfald ere af en saadan Bessaffenhed, at man ingenlunde kan sige, at de ere gode Krigsskibe. Det kan dog umuligt gaae an, at Rigsdagen vedbliver at votere Penge til Krigsskibes Bygning, inden den faaer Bished om, at der leveres os brugbare Krigsskibe for Midlerne, hvad enten de nu skulle bygges her paa Værftet, der er anlagt med saa overordentlig store Bekostninger, eller de skulle kjøbes udenlands. Det nytter kun lidet, at vi bagefter faae den Dplysning, at Skibene ikke ere brugbare, og at det ved Statsregnskabs Decharge kommer til vidtøstlig Forhandling om, hvorledes dette eller hint Skib er bygget; thi der er Ingen at gjøre Ansvar gjældende imod. Vi vide jo Alle, hvorledes der aldrig ved Statsregnskabs Decharge eller Dwittering her igjennem Rigsdagen